

WIF(...)

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 ust. § 1 w związku z art. 104 oraz art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „kpa” oraz art. 36 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170), w związku z art. 104 ust. 1a, ust. 1b oraz art. 70 ust. 4 i art. 112 ust. 2, ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2025 r., poz. 750), zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym” wobec wniosku (...) z dnia (...) r.

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY

umarza w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek (...) - zarządcy sukcesyjnego przedsiębiorcy: (...) wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nr NIP(...), przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: (...) (...) w spadku, w przedmiocie potwierdzenia możliwości wykonywania decyzji o udzieleniu zezwolenia nr (...), udzielonego w dniu (...) r. przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, znak sprawy: WIF(...), na prowadzenie (...) pod nazwą (...) zlokalizowanego w: (...), gmina (...), przy ul. (...), wobec uznania, że postępowanie stało się bezprzedmiotowe w całości w związku z brakiem podstaw prawnych do rozpoznania przedmiotowego wniosku.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu (...) r. do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego wpłynął wniosek (...) - zarządcy sukcesyjnego przedsiębiorcy: (...) wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nr NIP: (...) przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: (...) (...)w spadku, w przedmiocie potwierdzenia możliwości wykonywania decyzji o udzieleniu zezwolenia nr (...), udzielonego w dniu (...) r.

przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, znak sprawy: WIF(...), na prowadzenie (...) pod nazwą (...) zlokalizowanego w: (...), gmina (...), przy ul. (...).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny w dniu (...) r., wezwał stronę do sprecyzowania – na podstawie art. 64 § 2 Kpa - treści złożonego w dniu (...) r. wniosku, wskazując jednocześnie iż przepisy Kpa jak i ustawy Prawo farmaceutyczne nie przewidują procedury potwierdzenia możliwości wykonywania decyzji o udzieleniu zezwolenia.

Pismem z dnia (...) r. zarządca sukcesyjny (...) wskazał, iż „*złożony wniosek jest zgodny z dyspozycją przepisu art. 38 ustawy o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw z dnia 5 lipca 2018 r. Zgodnie z tym przepisem, w terminie trzech miesięcy od dnia ustanowienia zarządu sukcesyjnego zarządca sukcesyjny może złożyć do organu administracji publicznej, który wydał decyzje związaną z przedsiębiorstwem, wniosek o potwierdzenie możliwości wykonania tej decyzji.*”.

Pismem z dnia (...) r. Organ wojewódzki zawiadomił o zamiarze zakończenia postępowania zainicjowanego wnioskiem z dnia (...) r. oraz poinformował o możliwości, przed wydaniem decyzji przez Organ I instancji, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu (...) r. w siedzibie Urzędu Strona zapoznała się z aktami przedmiotowej sprawy.

Po zapoznaniu się z wnioskiem inicjującym postępowanie Wojewódzki Organ Inspekcji Farmaceutycznej zważył, co następuje:

Podstawę rozstrzygnięcia przyjętą przez Organ I instancji w rozpatrywanej sprawie o umorzeniu postępowania stanowi art. 105 § 1 Kpa. Zgodnie z tym przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, Organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Umorzenie postępowania zamyka drogę do konkretyzacji praw lub obowiązków stron i kończy bieg postępowania w określonej instancji administracyjnej, stanowiąc załatwienie sprawy "w inny sposób" w rozumieniu art. 104 § 1 Kpa. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie nie budzi wątpliwości, iż bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do jej istoty prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Umorzenie postępowania nie

jest zależne ani od woli Organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania Organu - Organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ogólnie przyjętą linią orzecznictwa sądowo – administracyjnego postępowanie może być bezprzedmiotowe z przyczyn prawnych – gdy okaże się, że nie ma normy prawnej udzielającej Organowi administracji publicznej kompetencji do wydania decyzji administracyjnej, lub z przyczyn faktycznych – gdy okaże się, że nie ma okoliczności faktycznych uzasadniających według hipotezy normy prawnej kompetencję Organu administracji publicznej do wydania decyzji administracyjnej. Wówczas to jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne, pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty Organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie m. in. w wyroku NSA z dnia 18 czerwca 2005 r. SA/Łd 2424/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 80.

W niniejszej sprawie postępowanie administracyjne wszczęto na wniosek strony tj. zarządcy sukcesyjnego (...), który wystąpił do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego o potwierdzenie możliwości wykonywania decyzji - zezwolenia nr (...), udzielonego w dniu (...) r. przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, znak sprawy: WIF(...) , na prowadzenie (...) pod nazwą (...) zlokalizowanego w(...), gmina (...), przy ul. (...). Weryfikując zakres żądania wnioskodawcy tut. Organ dokonał ustaleń wynikających z doprecyzowania wniosku (wnioskodawca wyjaśnił, iż żądanie oparte jest o art. 38 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. 2021 poz. 170)), a w konsekwencji zweryfikował także umocowanie zarządcy sukcesyjnego; z danych Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wynika, iż status (...) działalności gospodarczej, której dotyczy zezwolenie to: aktywny (przedsiębiorca- (...) wpisana do CEIDG pod nr NIP: (...) zmarła – ustanowiono zarząd sukcesyjny), natomiast jako zarządca sukcesyjny wskazany został (...). Ustanowienie zarządu sukcesyjnego nastąpiło w dniu (...) r.

Będąc związanym żądaniem strony niniejszego postępowania Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny uznał, iż o ile z uwagi na właściwość rzeczową i miejscową (sprawa dotyczy zezwolenia na prowadzenie (...) znajdującego się na terenie województwa (...)) tut. Organ zobowiązany jest zająć merytoryczne stanowisko wobec wniosku (...), tak w obecnym stanie rzeczy nie jest możliwe wydanie decyzji potwierdzającej

możliwość wykonywania wskazanego przez wnioskodawcę zezwolenia, co szczegółowo omówiono poniżej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w myśl art. 36 ust. 2 Ustawy o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw: *„Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do decyzji związanych z przedsiębiorstwem, z wyłączeniem przypadków, gdy (...) prawa i obowiązki wynikające z decyzji przechodzą z mocy prawa na następców prawnych przedsiębiorcy z chwilą jego śmierci”*. Powyższe oznacza, że zastosowanie przepisów rozdziału 7 ww. ustawy (art. 36 – 45) jest zasadne tylko i wyłącznie jeśli brak byłoby przepisów szczególnych rozwiązujących kwestię praw i obowiązków wynikających z wydanej na rzecz przedsiębiorcy decyzji administracyjnej w sytuacji śmierci tegoż przedsiębiorcy.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że zgodnie z brzmieniem art. 70 ust. 4 Prawa farmaceutycznego: *„Ust. 4 Prowadzenie punktów aptecznych wymaga uzyskania zezwolenia. Przepisy art. 95a, art. 99 ust. 2 i 3, art. 100 ust. 1-3, art. 101-104 oraz art. 107 stosuje się odpowiednio.”* Na uwagę zasługuje także, że Ustawodawca uregulował prawnie sytuację, w której prowadzenie działalności reglamentowanej może być kontynuowane po śmierci osoby, na rzecz której wydane zostało zezwolenie; przepis art. 104 Prawa farmaceutycznego poświęcony został w całości sytuacji śmierci zezwoleniobiorcy, w tym postępowania z zezwoleniem po śmierci osoby na rzecz której było ono wydane. I tak: w art. 104 ust. 1a ww. ustawy wskazano, że: *„W przypadku śmierci osoby, na rzecz której zostało wydane zezwolenie na prowadzenie apteki, zezwolenie to nie wygasa:*

„1) jeżeli chociażby jeden z jej spadkobierców, jej małżonek, któremu przysługuje udział w przedsiębiorstwie, lub osoba, która nabyła przedsiębiorstwo lub udział w nim na podstawie zapisu windykacyjnego, spełnia warunki, o których mowa w art. 99 ust. 4 pkt 1, ust. 4a i 4b, oraz nie zachodzą w stosunku do nich okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 3 i 3a, art. 100 ust. 2 pkt 5a lit. a-c oraz art. 101 pkt 2-5;

2) przez okres 24 miesięcy od dnia śmierci, jeżeli chociażby jeden z jej spadkobierców, jej małżonek, któremu przysługuje udział w przedsiębiorstwie, osoba, która nabyła przedsiębiorstwo lub udział w nim na podstawie zapisu windykacyjnego albo zarządca sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, spełnia warunki, o których mowa w art. 99 ust. 4a i 4b, oraz nie zachodzą w stosunku do nich okoliczności, o których mowa w art. 99 ust. 3 i 3a, art. 100 ust. 2 pkt 5a lit. a-

c oraz art. 101 pkt 2-5.” W art. 104 ust. 1b cytowanej ustawy wskazano natomiast, że „Osoby, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, obowiązane są, w terminie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, na rzecz której zostało wydane zezwolenie, złożyć wniosek do wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego o dokonanie zmiany w zezwoleniu w zakresie określenia podmiotu posiadającego zezwolenie i wskazać osoby spełniające wymagania - o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2 - jako zezwoleniobiorcę. W przypadku gdy osoby te nie wystąpią o dokonanie zmiany w zezwoleniu, wygasa ono z dniem następującym po ostatnim dniu terminu na złożenie wniosku”. Wskazane powyżej przepisy Prawa farmaceutycznego nie przewidują zatem instytucji potwierdzenia możliwości wykonywania decyzji o udzieleniu zezwolenia, regulują natomiast procedurę stanowiącą swoistą ochronę osób wymienionych w art. 104 ust. 1a pkt 1 albo 2 ustawy Prawo farmaceutyczne przed utratą zezwolenia po śmierci osoby na rzecz której zostało ono wydane, zależną od złożenia stosownego wniosku i to w określonym przez ustawę terminie.

Konkludując, wskazane w uzasadnieniu niniejszej decyzji przepisy Ustawy o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw określają okoliczności wyłączające możliwość zastosowania ww. ustawy, do których – w kontekście omówionej procedury chroniącej przed wygaśnięciem zezwolenia na prowadzenie (...) udzielonego osobie fizycznej – niewątpliwie należy procedura zmiany zezwolenia po śmierci osoby fizycznej omówiona w art. 104 Prawa farmaceutycznego. Przepisy ustawy Prawo farmaceutyczne są przepisami o charakterze szczególnym, a co za tym idzie mają pierwszeństwo przed przepisami dotyczącymi zarządu sukcesyjnego.

Tym samym, niniejsze postępowanie administracyjne należy uznać za bezprzedmiotowe z uwagi na brak podstaw do rozpoznania przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego wniosku zarządcy sukcesyjnego – (...) w oparciu o przepisy ustawy o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw. Podkreślić należy także, że tut. Organ umożliwił wnioskodawcy sprecyzowanie wniesionego żądania, a żądanie to zostało przez wnioskodawcę potwierdzone. Biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z ogólnie przyjętą linią orzecznictwa sądowo – administracyjnego, Organ administracji publicznej w razie wątpliwości co do treści żądania zawartego w piśmie wniesionym przez wnioskodawcę nie może samodzielnie dokonywać interpretacji takiego wniosku. O tym, jaki charakter i zakres ma mieć pismo wniesione w postępowaniu administracyjnym decyduje ostatecznie podmiot wnoszący żądanie, a nie Organ do którego pismo zostało skierowane – żądanie strony musi być sprecyzowane w takim stopniu,

żeby nie było wątpliwości co do zamiaru i intencji wnoszącego pismo. Nie jest bowiem rzeczą Organu dokonywanie wykładni zgłaszanych żądań i przekładanie zawartych w piśmie twierdzeń i przypuszczeń na konkretne żądanie. W omawianej sprawie WWIF nie ma wątpliwości co do oczekiwań wnioskodawcy zawartych we wniosku o wydanie decyzji potwierdzającej możliwość wykonywania zezwolenia na prowadzenie (...), niemniej jednak z uwagi na przedstawione przez ustawodawcę wyłączenia zastosowania rozdziału 7 (art. 36 - 45) Ustawy o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw nie jest władny wydać rozstrzygnięcia w oparciu o przepisy wskazane przez wnioskującego wobec przepisów szczególnych, które regulują powyższe kwestie.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego *„Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części”*. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli Organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania Organu - Organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Analiza obowiązujących przepisów prawa wykazała, że nie ma podstaw do dalszego procedowania w sprawie, a co za tym idzie zasadne jest orzeczenie o umorzeniu postępowania administracyjnego.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego (61-285 Poznań, ul Szwajcarska 5), w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia

Zgodnie z art. 127a K.p.a.:

1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

(...)

(zarządcą sukcesyjny (...))

(...)

(...))

1. aa